

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la Tipografia, soc. pe acțiune

Învitare de abonament

la

„TRIBUNA“

Cu 1 Ianuarie 1898 v. încep
noue abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonați sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foil.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare începe cu prima și
se termină cu ultima lună, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonați vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fâșiile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna“ până
acum.

Administrațiunea.

Luptele Românilor.

XII*)

Petițiunea către Monarch.

(o). Atât din actele deja îndeplinite, cât și din vorbele lui Emanuel Péchy, numit ca comisar în fruntea guvernului, după revocarea lui Crenneville, Români înțeleseseră, că anexarea și fuziunea Transilvaniei la Ungaria era un fapt consumat, și că aceasta era și voința Monarchului, care ținea să impoaze pe Maghiari și să vadă liniștea domnind asupra țărilor sale.

Au fost vremuri triste vremurile acestea pentru Români, cari vedeau toate drepturile lor căștigăte cu atâtea lupte și cu atâtea sacrificii, amenințate de o grozavă reacțiune, ear' pe de altă parte curajul și provocările vrășmașilor lor crescând din zi în zi mai mult.

Cei doi Metropoliți, Andreiu și Alexandru, arătau o vedită silă de a se mai prezenta la Curte și de a mai susține, fără nici un rezultat, drepturile poporului, ba poate chiar expunându-se la observațiuni neplăcute.

O nedumerire generală, ca și cea de astăzi, cuprinsese spiritele tuturor, pe lângă care mai este a se adăuga și oare-cari neînțelegeri ivite între Români, în mare parte și din cauza situațiunii nesigure și neexplicabile pentru ei, în care toți mergeau la întâmplare, pe dibuite, gata a da crezământ tuturor coniecturilor, ba încă cu atât mai mult, cu cât erau mai fantastice și mai reuțăcioase.

Poporul era consternat, și nimeni n'ar fi putut un moment să-l scoată din expectativa la care se resignase. Se așteptau evenimente noi, se așteptau designarea și tranșarea definitivă a lucrurilor într'un fel sau altul.

Dar' această stare de lucruri n'a durat mult. Lumea începuse să se scute de povara gândurilor ce o apăsa. Inițiativa unei manifestațiuni reclamate de împrejurări și de onoarea noastră

națională, crud atinsă prin cele din urmă întâmplări, trebuia să plece de astă-dată dela inteligența noastră, — ceea-ce a și urmat.

Doi bărbați mai ales, George Barițiu și Dr. Ioan Rațiu, s'au pus în fruntea mișcării. Se hotărîse, anume, să se petiționeze la Monarch restabilirea stărei de lucruri din anii 1861—1864, singura care putea să garanteze dezvoltarea echitabilă a tuturor popoarelor din patrie. Și petițiunea aceea a fost îndată acoperită de semnăturile a 1493 de Români știutori de carte, cari își trimiseseră adesiunea lor din toate părțile Transilvaniei în 37 de plenipotențe.

Două rugămînți făceau petiționarii Monarchului:

1-a. »A conserva referențele de drept public ale marelui principat al Transilvaniei către coroana ungurească, în consunet cu diploma leopoldină, cu sancțiunea pragmatică, ear' articolului I. din legea dela 1848 despre uniunea, sau mai bine zis totala fuziune a Transilvaniei cu Ungaria a 'i-se denega înalta sancțiune«;

2-a. »În înțelesul diplomei din 20 Octombrie 1860 și în conglăsuire cu cuvântul tronului din 1 Iulie 1863... a se sancționa legea electorală votată de către dieta transilvană în anul 1864, și apoi a se dispune alegeri pentru o nouă dietă a Transilvaniei«.

Petițiunea aceasta, prezentată Monarchului în ultima zi a anului 1866, e un model de cumpătare, de argumentare sănătoasă și de bun simț politic.

»Români Transilvaniei, — zic petiționarii, — sânt o națiune oșelită în curs de mai multe veacuri prin suferințele cele mai aspre; ei își păstrează cu credință suverinitatea și convicțiunile lor politice, încât chiar și pe unde se precurmă firul istoriei, un instinct politic sănătos nu-i părăsește«.

Ce adânc adevăr în aceste vorbe!

Cu toate acestea, nici George Barițiu, nici Dr. Rațiu nu-și făceau vre-o iluzie prezentând petițiunea celor 1493 de Români. Ei o prezentau numai ca o protestare solemnă a națiunii române contra unui act, care o interesează de aproape și cu care nu se învoeste. Dar' despre vre-un rezultat practic cum puteau să-și mai facă iluzii acesti bărbați, când era lucru văzut și înțeles de toată lumea, chiar și de cei mai puțin inițiați în ale politice, că Transilvania era sacrificată șovinismului și amenințării ungurești! Și dacă Maiestatea Sa a zis către dl Dr. Rațiu, la audiența ce 'i-a acordat: »Conte pe credința d-voastră și în viitor, ear' dorințele și cererile Românilor le vom considera«, prea bine se știa, de pe atunci, că, în afară de Monarch, noi mai avem de socotit cu un factor, cu guvernul maghiar, care numai dorințele și cererile națiunii române nu avea să le considere.

Bărbații politici ai Maghiarilor au obținut, la epoca aceea, adevărate succese, trăgând foloase pentru națiunea lor din chiar necredința și felonia lor. Dualismul a fost stors Austriei, ear' la 1867 Împăratul s'a încoronat ca Rege al Ungariei.

Era ce ni-se deschidea prin aceste evenimente nu putea să ne surdă. Ea se menține până în ziua de astăzi, cu toate incidentele și fluctuațiunile vresei publice. Națiunea română a fost lăsată la discreția dușmanilor sei celor mai neîmpăcați, cari în cei treizeci de ani dela dualism încoace n'au făcut decât să o oprească sistematic în dezvoltarea sa și să o ție pe un plan de calculată inferioritate față de națiunea maghiară, »singura alcătuitoare de stat«.

Încegându-și ființa, ca stat, pe urmele unei revoluțiuni, care se credea

a fi inspirată de ideile mari de libertate, egalitate și fraternitate și pentru izbândă căreia conducătorii sei cerșetoriau simpatia lunei întregi, Ungaria, — înțelegem lumea oficială, — nu putea, de ochii lunei, să nu voteze, rind pe rind, și unele legi, pretinse liberale, cum e legea pentru egala îndreptățire a naționalităților și altele. Dar' toate aceste legi erau votate cu cugetul rezervat de a nu se aplica nici-odată în părțile în care recunosc unele drepturi și celorlalte naționalități, afară de cea maghiară. Aceasta se mai vede și de acolo că în Transilvania, ca din uitare, s'au lăsat în vigoare o sumă de legi excepționale de pe timpul absolutismului austriac și de mai înainte, legi dintre care unele au căzut în desuetudine, dar' cum am mai zis și în urmă, n'au fost formal abrogate nici până în ziua de astăzi. Ear' în ce privește limba română, perspectiva ce-i era rezervată se putea vedea încă din 1867, când Ilie Măceleanu a fost chemat la ordine, insultat în tot chipul și amenințat cu forța brachială, pentru-că a pronunțat numai aceste două vorbe în camera Ungariei: »Onorată Casă!« care totuși nu au nimic injurios ori ofensător în ele.

Descurajatu-s'au, cu toate aceste, Români? Dat-au ei înderēt din avântul ce luase dezvoltarea lor pe toate terenurile? Nici-decum! Din contră, ei au făcut și fac neconținți pași înainte. Cine va compara starea lor dela 1848, nu mai departe, cu cea de astăzi, și va cugeta mai adânc asupra deosebirilor, va rămâne uimit de însușirile alese ale acestui bun și mult încercat popor.

Sibiu, 30 Dec. n.

Revisiunea constituțiunii în Austria. Se anunță din Viena, că prim-ministrul Gausch contemplează a relua după Anul-Nou tractările de împăcare între Nemți și Cehi. Dacă nu vor succede, reichsrathul va fi dizolvat. În noul parlament, pe baza revisiunii constituțiunii vor trimite deputați singuraticele diete provinciale, din stnol lor, și nu se vor mai face alegeri directe.

»Luptele Românilor«. Anunțăm cu plăcere, că la dorința multora, societatea editoare a ziarului nostru a hotărît a scoate în broșură seria de articole istorice-politice, ce încheiam astăzi. Credem că se va face un real serviciu cauzei prezentând astfel într'un volum o revizuire concentrată asupra luptelor noastre politice. Mulți vor pute astfel câștiga pe ușor o orientare asupra trecutului nostru, de care așa de organe se înălțuște prezentul. Broșura va costa numai o coroană

Provisorul lui Bánffy, care de atâtea timp se debate în dietă, e ca și căzut, pentru-că opoziția continuă cu obstacularea, și este evident, că pe ziua de prima Ianuarie proiectul nu poate fi lege. În cazul acesta guvernul sau va dispune pe calea ordinațiilor, sau nu va lua nici o dispoziție specială, ci va fi în stăruie de acum până-ce proiectul va pute deveni lege. În cazul acesta — cel mai probabil — legei 'i-se va da putere retroactivă.

Discursul dlui Maiorescu. Ceea-ce reproducem din discursul dlui Maiorescu mai în jos, este numai o parte. În întregime sa acest discurs e un model de formă și oratorie parlamentară. La chestiunea națională acest discurs aparține numai indirect, într'un mod negativ. Pare-că răspunde perfect, la ceea-ce cerea, ulterior, dl Delavrancea în discursul seu:

»Sătem datori să ne lămurim odată și bine, pentru-ca să evităm prea multul entuziasm dintr'o pozițiune, și prea multă moderațiune din cealaltă pozițiune, și să scutim conștiința noastră de contraziceri prea durevoase, nu de teama de a nu ne micșora pe noi, ci de frica de a nu vătămă cauza însăși«.

Chestiunea națională

în

parlamentul român.

Discursul dlui T. Maiorescu.

Din discursul rostit de dl Titu Maiorescu în ședința dela 4 Dec. v. a senatului român, extragem următoarea parte:

Partidul național-liberal, îndată-ce 'și-a ales șef pe actualul domn ministru-șef de cabinet, a văzut acțiunea astfel împropietatului partid începând printr'o atitudine foarte pronunțată și foarte importantă a acestui conducător al d-voastră, în ceea-ce se numește chestia națională.

Desbaterile senatului, cari până atunci erau ca toate desbaterile noastre obișnuite, au căștigat deodată un răsădit puternic în țeara întreagă, un răsădit, care a trecut peste limitele țării, un răsădit adânc dincolo de ridicase d-sa, explica pentru toți, pentru-ce d-voastră vă numiți, nu ca mai înainte partid liberal, ci partid național-liberal.

Cel mai important act al unui partid, ca partid politic, se comitea atunci prin atitudinea șefului d-voastră. Și poate cel mai important moment în viața d-sale politică a fost acela, în care a ridicat în senat chestiunea transilvană.

Cu ce cuvinte?

Cred, că veți fi mulțumiți să auziți din multe cuvinte, ce le-a zis d-sa atunci, pe câteva, care le extrag din broșura, ce a publicat-o și răspândit-o d-sa...

Eată ce zicea onor. domn senator de atunci Sturdza la pagina 114 în broșura cu discursul:

»Cred, că este datorica noastră să nu evităm chestiunea națională, să ne uităm drept în fața ei, și să ajutăm, ca să nu se rezolve în contra Românilor. Maghiarii neagă Românilor toate drepturile cetățenești și toată existența lor ca națiune. Maghiarii persecută pe Români în școală și în biserică. Maghiarii închid Românilor toate căile de trai. Maghiarii persecută pe Români în interesele lor particulare prin administrație și justiție. Maghiarii dărâmă casele Românilor, cum au dărâmat casa lui Dr. Rațiu. Cei cari au dărâmat casa au fost lăudați, poate și plătiți. Maghiarii asviră pe Români în temniță pentru nimicuri. Ați auzit de procesul ridicol contra unor domnișoare, cari au purtat panglici tricolore cu colorile Transilvaniei, și contra cărora s'a cerut întemnițarea până la șese luni. Dar' procesul Memorandului facepuță de froid, cum zice Francezul, după doi ani, și judecat numai de jurați maghiari! Dar' aruncarea a atâtor Români în temniță, cu toate-că după Memorandum, Români au fost inițiați și nu au întreprins nici un act distrugător regatului Ungariei, nici un act dăunător monarhiei austro-ungare! Maghiarii au făcut legi speciale de desnaționalizare și de maghiarizare, pe cari le aplică cu o strășnicie sibiatică. Maghiarii pun pe Români afară din lege. Eată faptele! Eată status causae. Exista chestiunea de mult, dar' acum ea a devenit acută din cauza legilor de desnaționalizare, și din cauza furiei, cu care ele sânt aplicate. Maghiarii se asviră asupra Românilor, ca să-i desînțezeze. A mers guvernul unguresc până acolo de a ridicat doctorului Rațiu dreptul seu de avocat, cu toate-că nu a făcut nici un fapt criminal, și că e numai un condamnat politic, precum a fost și Kossuth altă-dată. Prezentarea Memorandului la Împăratul-Rege este crima. Nu este aceasta o nedreptate strigătoare la cer, a lua unui om, păruțe de familie, până sa și a copiilor sei«.

Și într'un resumat mai scurt la pagina 103 și 104 zice:

»Se sugrumă dincolo o treime a neamului nostru.

»Eată chestiunea națională. Această treime a neamului nostru, care se sugrumă, strigă la cer de durere și de îngrijire! Ea strigă până la cer: nu se poste! nu vrem să fim sugrumați! Vrem să rămânem Români.

»Eată chestiunea națională. Glasul Românilor în percol trece peste Carpați în valea Dunărei și ne înflorează pe toți. Eată chestiunea națională!

»Și noi să ne ne închidem ure hile? să ne închidem inimile? să ne închidem eugătarile? să devenim o bucată de pământ neînțelegătoare?

»Eată chestiunea națională. Puteți domniile voastre să o fulăturați numai cu frase diplomatice?

»Nu puteți!

»Atunci e de datorica să spuneti clar Maghiarilor, cum stau lucrurile«.

Dior, aceasta era atitudinea șefului partidului național-liberal; când? Acum 30 de ani? Acum 20 de ani? Acum 10 ani?

Parcă nu vă vine să credeți: era acum abia 3 ani!

Al d-lor! Firește, omul înaintează în vîrstă, se cumintește și se schimbă în multe priviri, și cine ar pute impune cuiva, dacă revine mai târziu, când este mai copt la cugetare, asupra erorilor tinereții? S'au văzut mulți oameni politici, cari în copilăria lor erau anarhiști și revoluționari, și ajungând la vîrstă matură, au devenit oameni de ordine și chiar miniștri eminenți; s'a văzut contele Andriásy, după revoluția dela 1848—49 spânzurat în effigie, ajungând ministru de externe, sub același împărat Francisc Iosif. S'a văzut. Dar' cel puțin au trecut ani la mijloc, a trecut experiență, a trecut diferență de împrejurări la mijloc.

Dar' aci? Aci nou alesul șef al partidului național-liberal rostește în senat de abia acum 3 ani (împrejurările între România și Ungaria fiind identice atunci ca și acum) asemenea cuvinte în contra dlor Lahovari și Carp, cari răspundeau: Nu poate interveni un stat în afacerile interne ale altui stat.

Așa ziceau conservatorii la guvern, așa o zic și acum în opoziție, și cred, că exprim exact cugetarea domnului Carp; de altminterlea v'a indicat-o și Lascăr-Catargiu ieri, că aceasta este atitudinea lor și astăzi, în opoziție.

Dl Sturdza, atunci, trata simpatia ministrilor pentru toți Români de platonice și imputa guvernului nemernicia, că sânt numai platonice, cerea nici mai mult, nici mai puțin de-ât o intervenție de guvern în afacerile ungurești...

Și ca să nu fie îndoială, ca nu cumva să se creadă, că vorbele dlui Sturdza despre intervenția națională sânt numai vorbe s'apate în opoziție, ci sânt vorbe meditate, eată curioasele cuvinte, ce le mai adaugă în aceași discurs de senat (pag. 105): »Să luăm aminte la o împrejurare foarte importantă, care se desfășură în cursul chestiunii naționale. Se vorbește despre usurile parlamentare, amestecul în afacerile interioare ale altora. Nevoile oamenilor, ideile secolului sânt mai mari decât toate datinele, decât toate obiceiurile. Acestea au valoarea deplină și neștirbită, când lucrurile stau în liniște și ordine, dar' când situațiunile es din calea normală, atunci acele nevoi anormale își deschid calea. Astfel stă în circumstanțele de față«.

Remarcați importanța vorbii! Va să zică: ceea-ce credem noi, că e vechea siguranță internațională de raporturi, vine dl Sturdza și ne spune: nu e adevărat! S'au schimbat lucrurile! Acum, și în această împrejurare anormală, nu mai poate fi vorba de vechiul adagiu: nu te amesteca în afacerile interne ale altui stat.

E clar, dlor: chestiunea națională, ridicată astfel de șeful partidului național în contra guvernului dela 1893, care nu primia acest mod de a vedea, chestia națională pe temeiul necesității patriotice și internaționale admisibile de a interveni în afacerile interne ale Ungariei, este chestia, sub drapelul căreia fațeleg șeful partidului național-liberal să vie și să se menție la putere.

Nu e așa? Aceasta este înțelesul cuvântării dela Decembrie 1894, și nu poate fi altul.

Ei bine, a venit la putere în Octombrie 1895. Ar fi crezut toată suflarea cinstită din țeara românească, că acum se va face intervenire de samar cinstit pentru drepturile Românilor din Transilvania. Toată suflarea cinstită din România și Transilvania era convinsă, că dacă bona fide s'a înșelât cumva senatorul Dimitrie Sturdza, acum ministru-șef de cabinet, dacă în înfățăratul seu patriotism

*) Printr'o greșeală acest articol a rămas afară la locul seu din seria ce am încheiat. Îl dăm acum spre a completa revivirea.

Orologe de buzunar dela 2 fl. in sus.

Iuliu Erös,
Sibiu, strada Cisnădiei nr. 3.
Edificiul „Transilvaniei“.

Toate soiurile de **orologe, giuvaere, articole de aur și argint**, tot felul de producțiuni ale

Aurăriei și argintăriei

- Orologe de argint pentru domni și dame . . . de fl. 4.50
- Orologe de aur pentru dame, cu lanț . . . „ „ 12.—
- Lanțuri de argint pentru orologe și de gât . . . „ „ 1.—
- Inele de aur și inele pentru logodnă . . . „ „ 2.50
- Braslete și broșuri de argint . . . „ „ 1.—
- Cercei și cruciulițe de aur . . . „ „ 2.—
- Utensilii de argint pentru mâncare, 6 bucăți în etui „ „ 5.—

Fiecare bucată e probată de oficiul pentru probele de metale și provăzută în scris de veritabilitate cu marcă, afară de aceea dau garanție în scris. În așteptarea de număroase binevoitoare comande, semnez

Iuliu Erös.

[2794] 1—58

Pentru orologe noue și reparațiuni, garanță onorabilă de 2 ani.

Lupe, ochilari, lornete pentru teatru.

Marfe de argint și de argint de China.

Revizătorii capătă rabat.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou de
Crăciun!

**LIMBA
FLORILOR.**

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicările orientalilor

de

Un amoresat.

Acest volum, în format drăgălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două culori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fetițe.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

„Castelul din Carpați“ — compactat!

Excelentul roman
de
Jules Verne,

**„Castelul
din
Carpați“**

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal —
volum elegant, cu 26 ilustrațiuni admirabile, compactat cu lux strălucitor, este

cel mai
bun cadou.

Prețul 2 fl.

(Plus porto postal 10 cr. Recomandat 20 cr.)

Acest volum decorează ori-ce salon și e o podoabă a bibliotecii.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Cea mai nouă și cea mai bună
hârtie de țigarete și tuburi

„EDISON“

care întrece toate fabricatele de până acum în privința bunătații și fineței.

[1785] 21—30

A apărut la
„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu
Cartea

**Stuparilor
săteni**

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea
„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol sâdăc simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă de un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

impreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vilei, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA
„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“
(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,
soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de
George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă“, se poate procura de acum
cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 = șese florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Aceasta carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op, care se extinde pe 216 pagini, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

„Numai scurt timp“.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public, că am acvirit prin cumpărare depositul de mărfuri — **masa de concurs** — după Demeter Anton, Piața-mică nr. 2, și sunt în poziția a-1 pune la dispoziția onoraților mei mușterii cu prețuri foarte ieftine.

Îmi iau voce totodată — cu atât mai mult cu cât aceasta vânzare de mărfuri ține numai până la finea lunii curente — a invita cu toată stima pe onoratul public la aprovizionare cu cumpărări pentru apropiatele sărbători de Crăciun și Anul-Nou, recomandându-mă sunt

cu toată stima

G. M. Kleisch.

[2864] 15—

Pentru Crăciun!

Noutăți admirabile de

Cassete de scrisori.

Mare alegere!

[2796] 1—3

Prețuri ieftine!

Jos. Drotleff,

tipografie și papitarie

Sibiu, strada Cisnădiei 23.

Marea loterie de clase

reg. ung. privilegiată.

Consignația

celor 43.000 de câștiguri în bani ale loteriei de clase ung., care negreșit trebuie să se decidă în cele 4 trageri de clase următoare. Cel mai mare câștig conform §-lui 9 din planul oficios în cas norocos face **1.000.000** coroane.

Un milion coroane.

Câștiguri speciale:

	coroane	coroane
1 premiu	600.000	600.000
1 câștig	400.000	400.000
1 „	200.000	200.000
2 „ à 100.000	200.000	200.000
1 „	90.000	90.000
1 „	80.000	80.000
1 „	60.000	60.000
1 „	40.000	40.000
5 „	30.000	150.000
6 „	20.000	120.000
3 „	15.000	45.000
29 „	10.000	290.000
65 „	5.000	325.000
424 „	2.000	848.000
750 „	1.000	750.000
1210 „	500	605.000
31700 „	200	6,340.000
4900 „	170	663.000
4900 „	130	637.000
43000 câștiguri și 1 premiu	12,443.000	

Tragerile clasei a treia a marelui loterii de clase reg. ung. priv. se ține în

4 și 5 Ianuarie 1898

și trebuie îndată în casele următoare să vie la decdere câștigurile cele mari. Conform listei alăturate sunt de a se trage în cele 4 clase următoare 43.000 câștiguri din 93.000 los ri și în cas norocos cel mai mare câștig face

un milion coroane

cel mai mic **una sută trei-zeci** coroane.

Depunerile fic:

pentru un los întreg al clasei III. fl. 32.—
„ „ jumătate „ „ „ „ 16.—
„ „ pătrar „ „ „ „ 8.—
„ „ optar „ „ „ „ 4.—

și se expediază pe lângă rambursă sau trimiterea anticipativă a sumei.

Tragerile se supraveghează de către stat și li-te e de trageri se trimit fiecărui participant al nostru după tragere. [2709] 4—4

Comisiuni rog să 'mi-se trimită cel mult până în 4 Ianuarie.

Török A. és Társa,

Collector principal al loteriei de clase reg. ung. priv.

Budapesta, Bulevardul Vațului nr. 4.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisiu Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . — fl. 10 cr. — Se recomandă mai ales preoților. —

Pentru tipar responsabil: Ioanif Marshall.